

12. Fra 8 Beværtningsdrivende i Rudkjøbing om samme Gjenstand som Andragendet Nr. 10. (Indbragt den 28de Februar 1884 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Brandes.)

Andragerne bemærke, at ved et Møde, som afholdtes den 5te Januar 1884 af Beværtningsdrivende i Rudkjøbing, vedtoges det at indsende en Adresse til Rigsdagen, som slutter sig aldeles til den, som er vedtaget ved Delegeretmødet i Aarhus den 4de December 1883, og foreligger under Nr. 11.

Da de i Andragenderne Nr. 11 og 12 paaklagede Forhold rettest finde deres Afgjørelse ved en Revision af Brændevins- og Næringslovgivningen, gjør Udvalget ingen Indstilling.

13. Fra Bestyrelsen for „Socialdemokratisk Forbund“ om en forandret Affattelse af Straffelovens § 90. (Indbragt den 1ste Marts 1884 af Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds, Bajer).

Andragendet er saalydende:

„Følge Opfordring og Bemyndigelse af et den 22de Februar d. A. i Kjøbenhavn afholdt offentligt Folkemøde, tillader undertegnede Bestyrelse for „Socialdemokratisk Forbund“ sig ved nærværende Andragende at anmode det høie Thing om at medvirke til en forandret Affattelse af Straffelovens § 90 saaledes, at det deri bliver nærmere præciseret hvad der — med Undtagelse af Trusler og Forhaanelser — kan betragtes som en strafbar Krænkelser af den Ærbødighed, der skyldes Kongen.

Straffelovens § 90 er saalydende:

„Naar Noget ellers ved Trusler, Forhaanelser eller anden fornærmelig Adfærd frænter den Ærbødighed, der skyldes Kongen, straffes han med Fængsel, dog ikke under tre Maaneders simpelt Fængsel eller med Forbedringshusarbejde.“

Nærværende Andragende er fremkaldt ved Følgende:

I Anledning af Hs. Majestæt Kongens Svar paa de henholdsvis af Folkethinget og Landstthinget umiddelbart for Slutningen af forrige Rigsdagssamling vedtagne Adresser — hvori Folkethinget gjorde opmærksom paa den „Misstemning mod det nuværende Ministerium, der i stigende Maal breder sig gennem alle Lag af Befolkningen“, og udtalte, at Landet „ikke i Længden vil kunne bære en Regjering, der taalmodig ser alle Mangler vore og alle Fremskridt ihgne hen“, medens Landstthinget i sin Adresse udtalte Tillid til Ministeriet Estrup — hvilket Svar til Folkethinget var saalydende:

„Vi dele Folkethingets Bekymring over, at Rigsdagens Arbejde i den senere Tid har bragt saa ringe Frugt for Fædrelandet, og Vi har med Beklagelse set, at Folkethinget ikke blot — saaledes som i Adressen til Os udtalt — har fundet det rigtigt at undlade at medvirke til Fremme af et stort Antal af de af Vor Regjering forelagte, tildels tillige af Landstthinget vedtagne Lovforslag, men endog har afvist et saa vigtigt Forslag som det angaaende Landets nødvendige Forsvar, uden noget Forsøg paa at komme overens derom med Landstthinget og med Vor Regjering.

Vi nære imidlertid det Haab, at den Erkendelse snart vil trænge igennem, at Lovgivningsarbejdet kun kan fremmes tilfredsstillende, naar man fra alle Sider søger gennem Forhandling at komme til indbyrdes Overenskomst mellem Folkerepræsentationens tvende Afdelinger og med Vor Regjering om, hvad der tjener til Landets Vel.

Vi bede Dem bringe Folkethinget Vor Tak for de i dets Adresse udtalte varme Ønsker for Os og Fædrelandet. Dets Lykke vil altid være vort højeste Ønske“ —